

ГРА «МЕТЕЛИЧОК»

ХІД ГРИ

Діти утворюють розірване коло, поміж ними — «метелик», «Грицько» та «Гаяля». Серед кола розміщуються чотири «квітки», десь осторонь стоїть стільчик.

Дитячий круг починає співати (сл. і муз. В. Верховинця):

Метеличок, метеличок
У садок прилетів,
На квіточку білесеньку
Він тихенько присів.

Під час першого куплета «метелик кружляє» між «квітами», потім зупиняється біля якоїсь із них і, торкнувшись рукою її голови, робить вигляд, ніби «п'є медок».

А Грицько наш малий
Метелика ізловив,
За крилечка узяв,
У скляночку посадив.
Та й каже до нього:
«От тепер гуляй!»

Під час другого куплета до «метелика» підкрадається «Грицько», «ловить» його, потім садовить на стільчик і прикриває паперовою шапкою.

«Метелик пручається», але він не бачить, куди летіти.

А Галочка-сестричка
Просить, молить Грицька:
«Ой випусти, мій братику,
Із тюрми малюка!»

Під час третього куплета до «Грицька» підходить «Галонька» і заступається за «метелика».

А Грицько, її брат,
Добре серденько мав,
Він комахці малій
Знову воленьку дав,
Тай каже до нього:
«От тепер гуляй!»

«Грицько» зважив на прохання сестри, він сам має добре серце: він випускає «метелика» з-під шапки і всі разом — «метелик летить» попереду — стрибають одне за одним поміж «квіточками».

ХІД ГРИ

Діти утворюють замкнене коло із «подруженьками» посередні й починають співати:

Вишні-черешні розвиваються,
Сине озеро розливається. (Дівчі)

Під спів першого куплета у колі рухаються в певному напрямку дві «подружки», взявшись за руки.

Ясне сонечко усміхається,
Жито силюньки набирається. (Дівчі)

На другий куплет коло зупиняється, «подружки» також. Усі підводять руки вгору — до сонечка, потім поступово опускають перед собою і на рівні талії розводять у сторони долонями вгору.

Через тин вишня похилилася,
Дві подруженьки посварилися. (Дівчі)

Співаючи третій куплет, кожна дитина подає до правого плеча свої стулені долоні й схиляє на них голову. На слова «Дві подруженьки посварилися» дійові особи відвертаються одна від одної (стають спинами) із сумно схиленими на долоні голівками, злегенька, у ритмі пісні, похитуються ліворуч або праворуч.

Тобі яблучко, мені грушечка,
Не сварімося, моя душечко. (Дівчі)

Недовгою була сварка. «Подружки» вирішили помиритись. Ось вони повертаються обличчям до середини і правими ручками подають одна одній яблучко.

На слова «Мені грушечка» кожна «подружка» наближає витягнуту ручку долонею до себе, начебто бере собі грушу.

Діти у колі виконують руками ті самі рухи.

Від слів «Не сварімося» «подружки» з'єднуються зігнутими у ліктях лівими ручками та обертаються «млиночком» між собою проти руху годинникової стрілки.

Діти у колі, узявши руки в боки (або одна в боки, а друга над головою), обкручуються навколо себе доріжкою-кружальцем:

Тобі яблучко, мені зернятко,
Не сварімося, моє серденько. (Дівчі)

В останньому куплеті «яблучко» і «зернятко» подаються лівими ручками, а до «млиночків» «подружки» з'єднуються правими

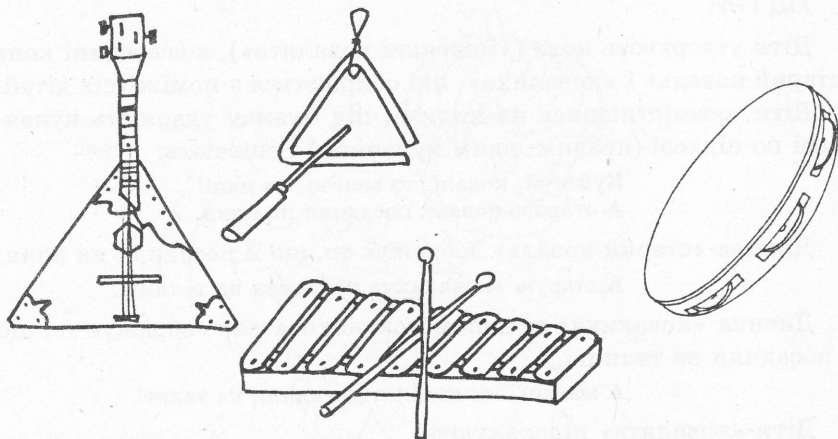
ХІД ГРИ

Діти сидять уздовж кімнати. Посередині кімнати стоїть лава, на якій лежать музичні інструменти: дзвіночок, 2 брязкальця, осторонь барабан, від лави — стілець. Вихователь викликає четверо дітей. Одна дитина — відгадувач — сідає на стілець, трое дітей — «музики», вони сідають на лаві та беруть інструмент до рук. Вихователь надягає відгадувачеві на голову паперовий ковпак. Вихователь тримає у руках три малюнки: барабан, дзвінок, 2 брязкальця. Він показує «музикам» — малюнок із брязкальцями. Дитина з брязкальцем підводиться, піднімає обидві руки і дзвонить. Вихователь запитує відгадувача: «Що звучить?» Якщо дитина відгадає, вихователь пропонує їй послухати інший інструмент. Виходять інші діти, і гра триває.

Методичний коментар

«Музики» змінюються через 2 звучання інструментів або за потреби вихователя.

Відгадувач змінюється, якщо він відгадав хоча один музичний інструмент або не відгадав жодного. Кількість музичних інструментів можна збільшувати або замінювати на інші: бубон, дерев'яні ложки тощо. Паперові ковпаки слід заготовити за кількістю дітей, які відгадуватимуть.

ГРА «БУДИНОЧОК-КРИХІТКА»

Матеріал: ігрове поле із зображенням будиночка з ганком, що складається із семи сходинок; фігурки звірів: зайчик, жабка, лисичка, мишка, півник, кішка, собака, пташка.

Малюнок будиночка збільшується до необхідного розміру, фігурки вирізуються по контуру і розфарбовуються.

ХІД ГРИ

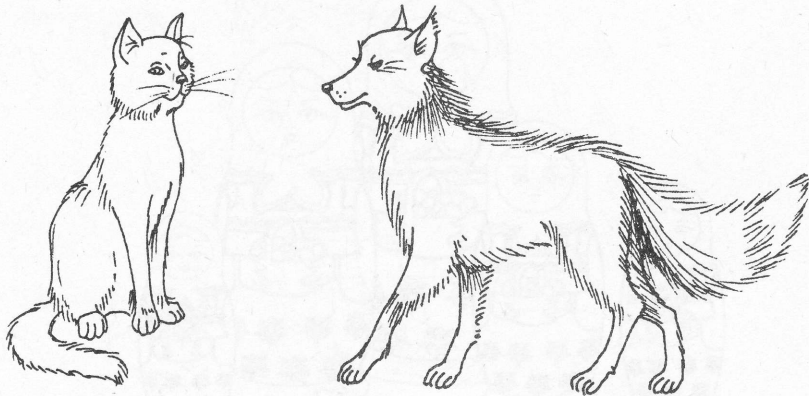
Му з и ч н и й к е р і в н и к (с п і в а є)

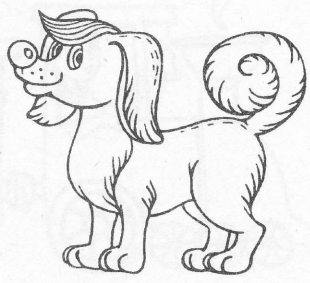
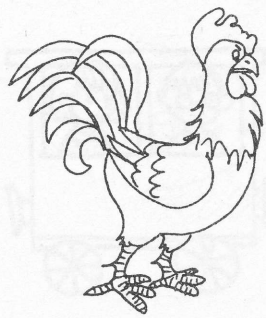
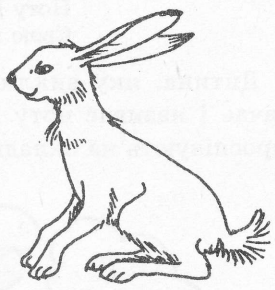
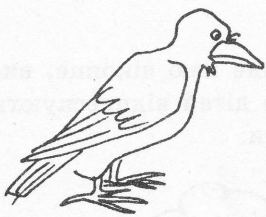
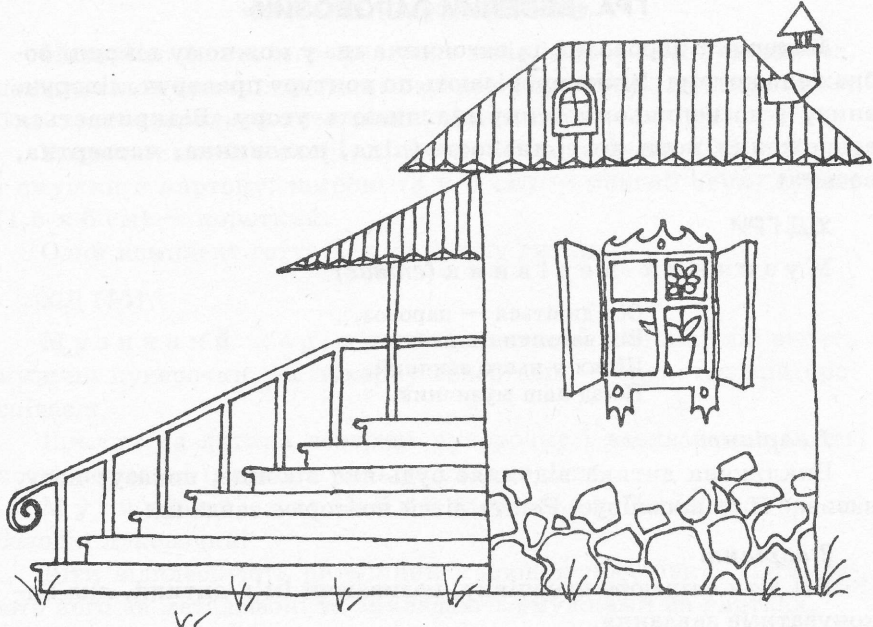
Стоїть в полі теремок, теремок.
Він красивий і високий.
По сходинках ми йдемо, ми йдемо,
Свою пісеньку співаймо, співаймо.
Приходьте в теремок, в теремок,
Будемо пекти великий пиріжок, пиріжок.

За допомогою лічилки обираються троє дітей, кожен бере собі будь-яку фігурку звірятка. Персонаж піднімається по сходинках угору і співає першу фразу: «По сходинках я йду...», потім, стоячи біля входу в будиночок, співає другу фразу: «У будиночок чудовий я заходжу», придумуючи свій мотив, і «заходить» у будиночок.

Кожна дитина, придумуючи мотив другої фрази, не повинна повторювати чужий мотив. Коли всі персонажі «зайдуть» у будинок, починається поступовий рух униз.

Персонаж спускається по сходинках і співає: «По сходинках униз я йду...», потім, стоячи біля першої сходинки, доспіває другу фразу: «По стежинці піду», також придумуючи свій мотив цієї фрази, і йде.

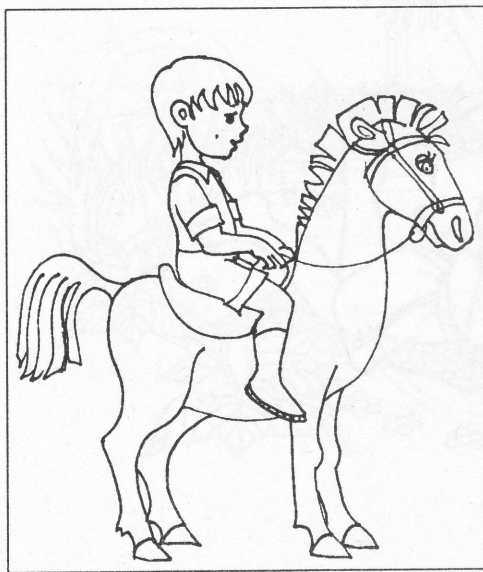
ГРА «КВІТКА-СЕМИЦВІТКА»

Матеріал: велика квітка, що складається із 7 різнокольорових пелюсток, що вставляються у проріз у середині квітки. На зворотному боці пелюстки — малюнки до сюжетів творів, що прослуховуються за розділом програми «Слухання музики». («Кавалерійська» та «Клоуни» Д. Кобалевського, «Нова лялька» П. Чайковського, «Хвороба ляльки» з циклу «Дитячий альбом» П. Чайковського, «Квітень. Пролісок» із циклу «Пори року» П. Чайковського, «Хід гномів» Е. Гріга, «Дід Мороз» Р. Шумана)

ХІД ГРИ

Діти утворюють півколо. Приходить «садівник» (вихователь) і приносить незвичайну музичну квітку. Викликана дитина виймає з середини будь-яку пелюстку, повертає її зворотною стороною і бачить малюнок за сюжетом музичного твору. Якщо цей твір відомий їй, то дитина повинна назвати його і ім'я композитора. Музичний керівник програє або вмикає запис. Усі діти активно беруть участь у визначенні характеру і темпу музики цього твору, його жанру.

Якщо гра проводиться на занятті — достатньо використати 2-3 пелюстки, а якщо у вільний час — усі пелюстки.

ГРА «ПАРАСОЛЬКА»

Матеріал: фланелеграф із зображенням нотного стану; великі та маленькі кружечки, на одній стороні яких зображені розкриті парасольки.

Зі зворотного боку кожного великого кружечка (діаметр 10 см) намальована нота якої-небудь тривалості (ціла, половинна, четвертна, восьма). Маленькі кружечки (для фланелеграфа) співвідносяться за розміром із нотним станом.

Роздавальний матеріал: металофон, картки на кожен дитину з нотним станом, маленькі кружечки-«парасольки». Можна використовувати картку до гри «Сонечко», а розміри кружечків зробити відповідними до нотного стану на ній.

ХІД ГРИ

1 варіант

Музичний керівник (*співає*)

Нотки бігали-скакали
І надвечір всі втомились.
Посидим, відпочинем
І всі разом заспіваєм.
Нотку-парасольку ти візьми,
Скільки триває — назви.

Діти співають проспівку «Парасолька».

Нотка сховалася у нас,
Але ми її знайдемо.
Швидко візьмем парасольку,
Скільки триває — назвемо.

Діти по черзі виходять до столу педагога, а викликана дитина бере зі столу будь-яку велику парасольку, повертає її та називає тривалість ноти, потім кладе парасольку на стіл.

2 варіант

Гра проводиться із самого початку (1 варіант), потім є продовження. Педагог повторює проспівку «Парасолька». Діти відплескують ритмічний малюнок долонями, а потім відіграють його на металофоні.

ГРА «СОНЕЧКО»

Матеріал: фланелеграф; велика картина, на якій зображена галявина з нотним станом; нотки-сонечка для фланелеграфа (8 шт.).

Розмір сонечка співвідноситься з нотним станом.

Роздавальний матеріал: картка з нотним станом на альбомному аркуші, що вкладена у файл, нотки-сонечка на двосторонній липучці на кожну дитину.

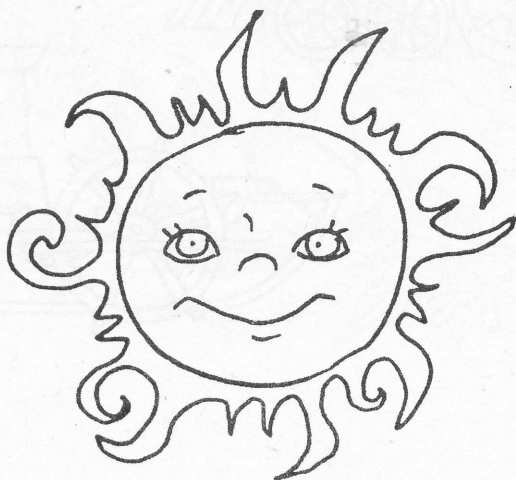
ХІД ГРИ

Музичний керівник. Жило-було сонечко. Прокинулось уранці-рано, потягнулося, і заспівало свою пісеньку. (Наспівує вільно).

Я — сонечко промінисте,
Дуже-дуже чисте!
Люблю я умиватися
І в калюжах купатися.
Мої дітки засміялись,
По лінійкам розбігались
Допоможіть же їх зібрати
І по імені назвати.

Я знайшла маленьке сонечко (ставить нотку-сонечко на першу лінійку), ось воно на першій лінійці, а звучить воно як «мі».

Діти повторюють, викладають ритмічний малюнок у себе на картці. Згодом усі проспівують його. На кожному занятті кількість використаних нот-сонечок може різнитися залежно від поставлених завдань.

ГРА «НА ЧОМУ ГРАЮ?»

Матеріал: картки (за кількістю гравців), на одній половині яких — зображення дитячих музичних інструментів, друга половина порожня; фішки і дитячі музичні інструменти.

ХІД ГРИ

Дітям роздають по декілька карток (3–4). Дитина-ведучий грає мелодію або ритмічний малюнок на якому-небудь інструменті (перед ведучим — невелика ширма). Діти визначають звучання інструмента і закривають фішкою другу половину картки.

Гру можна провести як лото. На одній великій картці, розділеній на 4–6 квадратів, пропонується зображення різних інструментів (4–6). Маленьких карток із зображенням таких самих інструментів повинно бути більше і вони мають дорівнювати кількості великих карт. Кожній дитині дають по одній великій картці та 4–6 маленьких.

Гра проводиться так само, але тільки діти закривають маленькою карткою відповідне зображення на великій.

